

Instytut Pamięci Narodowej - Łódź

<http://lodz.ipn.gov.pl/pl6/aktualnosci/74842,Prezentacja-wystawy-Ukradzione-dziecinstwo-Wielun-29-sierpnia-12-wrzesnia-2019.html>
2019-09-15, 12:28

Prezentacja wystawy „Ukradzione dzieciństwo” - Wieluń, 29 sierpnia - 12 września 2019

Ekspozycja ukazuje życie dzieci od okresu międzywojennego do zakończenia II wojny światowej. Brutalnie przerwane przez wojnę i okupację dzieciństwo pozostawiło w ich życiu ogromną traumę. O wyborach między byciem ofiarą, biernym obserwatorem a obrońcą opowiada wystawa.

Ekspozycja przygotowana przez Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Warszawie ukazuje życie dzieci od okresu międzywojennego do zakończenia II wojny światowej. Pokazuje jak wyglądało ich życie, a także jak zmieniło się w czasie wojny. Okres dzieciństwa, który został brutalnie przerwany przez politykę terroru prowadzoną przez okupantów, pozostawił w ich życiu ogromną traumę. Ekspozycja odnosi się do losów dzieci z różnych mniejszości narodowych w tym: Żydów, Romów, Ukraińców, Białorusinów, Polszuków, Karaimów, Ormian, Hucułów, a także do traumatycznych przeżyć związanych z gettem, obozem, przymusową pracą, deportacjami, egzekucjami itd.

Podzielona jest na siedem części, które obrazują dzieci w różnych rolach życiowych:

I Dzieci - życie przedwojennych dzieci, w tym mniejszości; II Obrońcy; III Oszukani?; IV Ofiary; V Obserwatorzy; VI Okaleczeni; VII Emigranci

Wieluń, plac przed kościołem pw. św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny od strony ul. Królewskiej nieopodal pl. Legionów

Wystawę można oglądać w tym miejscu od 29 sierpnia do 12 września br.

Dzieciństwo to zwykle najpiękniejszy okres w życiu człowieka, pełen nadziei, ufności, beztrudnej zabawy i miłości. Wówczas buduje się własną tożsamość, odkrywa piękno i różnorodność otaczającego świata, definiuje i ugruntowuje postawy moralne na całe życie, uczy się altruizmu.

Świat tych doznań obecny był w życiu młodego pokolenia – urodzonego i wychowanego raz pierwszy od 123 lat w wolnej, niepodległej Polsce.

W 1939 r. wybuch wojny sprawił, że świat ten przestał istnieć – zastąpiły go groza, bezprzykładne okrucieństwo, codzienne świadectwo śmierci. Czy młody człowiek w tym obcym sobie świecie miał jeszcze jakiś wybór? Czy był tylko bezwolnym świadkiem wszechotaczającego mordy? Czy stać go było na demonstrację postaw heroicznych – ocalenie resztek humanizmu i własnego dzieciństwa?

O wyborach między byciem ofiarą, biernym obserwatorem a obrońcą opowiada właśnie prezentowana wystawa.

Historia „ukradzionego” polskim dzieciom dzieciństwa nie kończy się w 1945 r. – ocalałe z pożogi wojennej okaleczone fizycznie i psychicznie zarażały one swoimi przepełnionymi grozą wspomnieniami kolejne pokolenia Polaków, przenosząc wojenną traumę do czasów współczesnych. Czy my sami nie przekazujemy nieświadomie tej traumy – to niestety wciąż aktualne pytanie do każdego z nas.

